

درآمدی بر مفهوم آمایش سرزمین و ضرورت آن در ایران

مریم حسین زاده

کارشناس ارشد مدیریت شهری دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

چکیده

پیشینه توجه به ویژگی های منطقه ای و ملی به مدیریت آمایش سرزمین در برنامه ریزی های توسعه، از دو زاویه دیرینگی و تازگی برخوردار است، از آن جهت دیرینه است که به زمان حضور انسان در پهنه زمین و تعریف سرزمین و کنجکاوی نسبت به حیات باز می گردد و تازگی آن مربوط به یکصد سال اخیر است که عمدتاً در نیمه سده اخیر و بعد از جنگ جهانی دوم و با مطالعات فرانسوی ها آغاز گردید (خنیفر، ۱۳۸۹: ۵). در این مقاله ضمن بررسی این ابعاد و سابقه جهانی و بین المللی مساله مدیریت آمایش سرزمین به سابقه آن در ایران که به دهه ۳۰ شمسی باز می گردد پرداخته و مطالعات گروه ستیران را مورد بازبینی و فعالیت های قبل و بعد از انقلاب اسلامی در این زمینه بررسی شده است. ضرورت آمایش سرزمین در ایران را بیان کرده و نهایتاً به نتیجه گیری می پردازیم.

واژه های کلیدی: آمایش سرزمین، مطالعات ستیران، آمایش جهانی، محتوای آمایش سرزمین.

مطالعات جغرافیا، عمران و مدیریت شهری

دوره ۴، شماره ۱، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۹۶-۱۰۸